

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Popăreț Nr. 16

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Nimeri singuratici la 5 cr. se vând la Tipografia, soc. pe acțiuni.

Nimeri singuratici la 20 bani se vând la librăria G. Cârjoan în Ploiești.

Abonament lunar

pentru August st. v.

— cu prețurile din capul foi —

Invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”

Visita dela
Petersburg.

IV.

(*) Ori-cât s'ar zice și s'ar crede în anumite cercuri, că visita Regelui Carol în Rusia ar fi fost dictată, de-a dreptul ori cel puțin indirect, de politica triplei alianțe, — în realitate lucrurile stau altcum.

Este de admis numai atât, că visita dela Petersburg a fost o urmare naturală a noii faze care s'a inaugurat în politica puterilor centrale prin apropierea Germaniei către Rusia și mai ales prin învoiala austro-rusă în chestia orientală, prin urmare nu s'a operat nici o schimbare de front în politica exterioară a statului român, ea rămânând și pe mai departe simpatică triplei alianțe, în baza asigurării păcii generale.

Dar' de aici și până a concluda că visita Regelui Carol ar fi fost dictată — nici măcar influențată, ci de-a dreptul dictată! — de tripla alianță, este o mare distanță. Ear' distanța asta pledează hotărât pentru serioșitatea și independența politicii exterioare a regatului român!

Nu se poate contesta, că explicarea visitei dela Petersburg este a se căuta și în alte izvoare, nu numai în noua față în care a intrat politica triplei alianțe.

Isoarele acestea prezentă un fenomen foarte semnificativ și politicește au la toată întâmplarea o importanță mai deosebită decât „influențarea” — ca să-i zicem așa — venită din sferele triplei alianțe.

N'avem să contemplăm, pentru a ne convinge despre asta, decât două momente: de o parte, manifestările caracteristice cari s'au produs în opinia

publică a României cu ocazia nefastei visite dela Budapest și a salutului trimis de Tarul Nicolae II. Regelui Carol la Iași, ear' de altă parte entuziasmul unanim al României față de visita dela Petersburg.

Aceste momente ne talmăcesc cu cea mai limpede elocință, că dacă în politica exterioară a regatului român nu poate fi vorba de o schimbare, se indică însă o schimbare în opinia publică a României. Nu s'a operat o nouă orientare în politica exterioară a țării, dar' se operează o nouă orientare în opinia ei publică, în poporația ei.

Și nu trebuie să se uite un lucru: România este un stat dintre cele mai liberale, unde voința poporului este voința și a Suveranului, un adevăr de care înalta înțelepciune a Regelui Carol a ținut și ține totdeauna socoteală!

Aici e locul să constatăm un fapt de cea mai mare însemnătate: visita dela Petersburg a răspuns dorinței arzătoare și unanime a țării românești și ea a fost de sigur mult influențată de voința opiniei publice.

Este un adevăr ce nu se mai poate acoperi, că România s'a văzut dureros înșelată în speranțele sale calde, cari așteptau dela apropierea sa către tripla alianță — ameliorarea soartei Românilor din Transilvania și Ungaria. Nu numai că ameliorarea n'a urmat, dar' apropierea României către tripla alianță și mai ales visita dela Budapest au avut fatalitatea de a încuraja pe Unguri în dominațiunea lor sâlbatică și de a înăspri la extrem regimul de opresiune sub care gem acele trei milioane și jumătate de Români, cari sunt leagănul românismului...

Sibiu, 12 August

Călătoria împăratului german. Ziarul Le Temps primește din Berlin următoarea telegramă:

Împăratul și împărăteasa Germaniei vor întreprinde marea lor călătorie în Orient și la Ierusalim în ziua de 13 Oct. st. n.

Suveranii se vor imbarca la Veneția, și vor merge direct la Constantinopol, fără a visita Atena.

Dela Constantinopol, ei se vor duce pentru câteva zile la București, Constanța, Sinăia, pe lângă Regele și Regina României.

Suveranii se vor imbarca la Constantinopol, la 22 Octomvrie, pentru Haifa, în Asia mică, de unde ei se vor îndrepta, cu caravana, la Ierusalim, oprindu-se și la Cesarea și Iaifa.

În timpul călătoriei, împăratul va purta costumul unui simplu turist; pentru intrarea sa în Ierusalim, însă, el va îmbrăca uniforma militară.

După visitarea Ierusalimului, adevă în primele zile ale lunii lui Noemvrie, Suveranii vor merge în Egipt.

Kedivul a ordonat deja, ca apartamentele unde vor locui Suveranii să fie restaurate, în Cătro.

România și Rusia. Se vorbește — scriu ziarele din București — că în curând se va înființa o agenție comercială română la Odessa, și o agenție comercială rusească la Galați.

Nouele alegeri în Bucovina, pentru dieta provincială, sunt fixate pentru zilele 22—30 Septembrie.

Modalitățile alegerii s'au publicat oficios.

Situația „crisei”.

Buletinul zilei înregistrează câteva schimbări.

În urma visitei contelui Goluchowski la Ischl a respirat că treburile stau rău pentru Unguri. E vorba, că opoziționarea lor trebuie înfrântă.

La auzul acestei vești în 10 l. e. toți ministrii ungari, aflați în Budapest, au ținut consiliu. Acesta a încredințat pe Bánffy să meargă la Viena.

Ieri seară Bánffy a și plecat și speră, că va fi primit și în audiență la Monarhul în Ischl.

Ziarele maghiare sunt surprinse la vestile primite din Viena. Cele mai slobode la gură sbieră, ca găștele ca-pitolului, cele oficioase tac, mute, ca peștele.

Budapești Hirlap zice, că situația e ca pe timpul, când Deák a scris articolul sau de Paști; crede că totul atârână dela M. Sa.

Pester Lloyd n'are nici un cuvânt la situație. În Austria ziarele sunt mai rezervate și mai puțin alarmate. Ele așteaptă faptele.

Singură știrea despre convocarea reichsrathului, pe Septemvrie, face oare-care senzație.

Din toate semnele și presemnele reese abiezarea lui Bánffy, ca neîncunjurabilă.

de voluptate. Blandă sennorită, rășbit-a dornul tău ferbinte depărtările. Eu l'am înțeles și am venit. Perduță în visuri dulci, o cuprind dalbele zori. Și ea aleargă spăriată să se culce.

Sub seninul azur încins în flăcări purpurii de soarele ce apune uitându-și razele între arcurile Alhambrei, în valea înflorită sub platani umbroși, ca un ânger înmărmurit stă visătoare Donna Alma în haina ei albă. Frumos ca un soare, faimic ca un cheruvim a venit un paj tânăr din alte țări, cu ochi plini de focul iubirei, cu graiul blând și dulce. Ea țese visuri după visuri. Și în tot visul este el cu ochi arzători și graiul tremurând. În fața Atlantului cu poalele în mare și culmile în ceruri, unde lălmăii înfloresc umplând văzduhul de miros și îmbătând zefirul, cu fruntea între dalbe flori, cu pēral fluturând pe umeri, legăcându-și haina în unde la adierea vântului, stă Donna Graciosa cu privirile-i doritoare spre mează-noapte, gândind la dulcea fericire, ce i-s'a arătat odată și așteptând cu dor, când va să revină pajul tinzr cu calde sărutări, ce împreună în focul iubirei inimă cu inimă, de nu le mai desparte nici înghețul morții. Și departe peste smaragdele nude și peste câmpii înflorite, unde soarele răsare din codrii verzi și apune în valuri, unde în munți înalbiți se napustește bora cu suflări gheatoase și moare între flori, unde raza lunii se perde în frunzele palmilor ce încunjură terasa, unde ea lustruște luciul mării și înalbește zidurile umbrindu-le

CARIERELE VIETEL.

III.

Industria națională.

(c.) În articolul trecut am văzut absolută necesitate a clasei industriale la noi, precum și câteva trăsuri generale din ramificațiunile acestei cariere.

Rămâne să atragem atențiunea publicului românesc, mai ales a părinților, asupra eventualelor urmări desastroase, cari trebuie prevenite și delăturate.

E vorba de instruirea industriei-șilor nostri.

Lipsiți de o masă compactă și organizată a industriașilor români, sîntem siliți a ne trimite băieții la măestri străini. Astfel învățecii nostri ajung în un mediu cu totul străin, și isoiați de influența națională, ne pomenim că puțin le mai pasă de mândria și durerile noastre naționale, și se perd cu totul în mulțimea acelor oameni, cari dacă nu subtrag, de bună-seamă nu adaugă nimic la forțele noastre, ca individualitate etnică.

Ei bine, pentru ce ne-am jertfit noi? Jertfitu-ne-am ca să nu avem nici un folos de ostenelele noastre, sau ne-am jertfit pentru ca alții să adune roadele secerișului nostru?

Nu!

Industriașii nostri s'au ridicat din mijlocul nostru, al nostru sange curge în vinele lor și ale noastre interese trebuie să le zacă la inimă. Din mijlocul nostru s'au ridicat și în mijlocul nostru au să și petreacă zilele vieții.

Trebuie să formeze și ei o parte a clădirei noastre naționale, să umple golul care se simțește și care ne istovește puterile.

Sîntem săraci; străinii au o industrie bine organizată și multe avantaje, cari la noi nu există, dar' să avem cel puțin atragere unul către altul și să ne aducem aminte, că dacă nu ne ajutam unul pe altul, o să devenim de batjocura celorlalte neamuri, cari știu să sacrifice interesele personale când e vorba de interesele națiunei.

Sîntem săraci și sîntem începători; și tot începutul e greu.

E greu, fără îndoială, dar' nu înțrece marginile posibilității.

Părinții sunt chemați în prima linie a deșteptă și a îngrijii simțămintele naționale ale tinerelor odrasle. Părinții și învățătorii.

Băieții nostri să fie mândri, că au să devie industriaș români și să fie conștii,

că ei vor forma cu timpul pătura mult promițătoare a clasei industriale naționale.

Părinții să-și învețe copiii, că afară de datorințele față de sine, mai au încă datorințe față de neamul, ai cărui fii se mândresc a fi.

Tocmai din acest motiv nu putem recomanda îndeajuns publicului nostru să aplice pe cariera industrială și tineri, cari au studii gimnaziale. Abstrăgând dela viitorul frumos al acestor tineri, ei sînt mai asigurați în contra amăgirilor, cari ușor pot seduce pe cei mai naivi.

E știut, că cultura e cea mai solidă basă a libertății și independenței, și nu ne vom mira de amalgamisarea industriașilor nostri cu elementele străine — mai bine zis, de starea lor de neactivitate — dacă ne vom gândi că o mare parte dintre industriașii nostri nu știu cel și scrie. În lumea de astăzi plugarul, care nu știe ceti, e privit peste umeri; și ce vom zice despre industriașii analfabeți, când ei au pretenția de a aparține unei păture sociale mai înalte?!

Cultura intelectuală, câștigată în școli, și cultura morală câștigată în sinul familiei românești e o dublă garanță ce o cerem dela industriașii nostri ca Români cu durere de inimă; și odată asigurate aceste două, nu ne temem că vor fi perduți pentru neamul românesc, chiar de ar trăi în un mediu cu totul străin.

Să înțelegem odată, că sîntem avisați la puterile noastre proprii, că trebuie să ne cârpim spărturile edificiului social, dacă vrem să avem și noi casă și masă, ca celelalte neamuri.

Să înțelegem, că organizarea noastră internă e de o necesitate supremă, că nu putem sta alături dușmanilor nostri naționali, dacă sîntem sialbi și nedisciplinați.

Căci pierirea neamurilor nu vine din afară, ci din lăuntru:

„Pierirea ta din tine!”...

Să nu desperăm; începutul e greu, dar' începutul e făcut deja. Publicul românesc a înțeles serioșitatea chestiunii, s'a interesat de ea și ne place a crede, că de aci înainte se va interesa și mai mult ca până acum.

Avem chiar și unele ajutoare pentru meseriașii nostri. (Fondul Andronic, Dr. I. Vancea, Const. Papfalvi, Ioan Vișa și cel al „Transilvaniei” administrat de „Astra”).

Administratorii acestor fonduri vor ști să ajute tineri, cari merită a fi împărțasiți, încât să nu ne pară rău, că i-am crescut pe banii nostri!

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Don Miguel de Manara

de

Lucian Bolcaș.

S'a pornit pe vânturi vestea, până unde bora moare sbiciuind marea și vestejind dalbele flori și pe unde spumegate până în rășărit de soare, unde aurora se scaldă în valuri de rubin și înălțându-se din ape umple văzduhul cu strălucirile sale purpurii. Intrat-a în palate cu scările de porfir și columnele de marmor, viritu-s'a în castele ridicate pe virfuri de stânci, încunjurate de înalte ziduri și îngrădite cu zăbrele, vorbind în tot locul atât de dulce și ademenitor de Don Miguel de Manara; în gura mare, unde veselie nu mai are capăt, șoptind în taina, unde tinere sennorită stă singură răzimată de ostrețe și vișăind cu dor pe cel-ce are să vină, ca să o ducă de aici în alte lumi... Ca drag priveșc bătăniile cavaleri cum își mlădie trupul svelt Don Miguel de Manara călărind pe un arab crescut în Andalusia și li-se aprinde inima când el se înalță drept și întinde armele gata de luptă. Dulci amintiri din vremi trecute le povestesc de fericiri ce n'or se mai revină. Și când cu obrozii aprinși de focul luptei se întoarce să-și lee răsplata învingerei, el ia și inima Doinei Amoroasă ce îi

și flori e umbrită veranda cu gratii, cu covoare și cu două umbre împreunate cu sărutări însetate și cu îmbrățișări fără de astîmpăr.

Doritoare așteaptă Donna Amoroasă să se reîntoarcă dela oaste înalta curte și să vină Don Miguel de Manara să-i spună vorbe dulci cu obrozii aprinși de focul iubirei. „O ce rău mai sînt pe lume și răboasele aceste! Câți viteji nu pier în ele și câți nobili cavaleri!” Când prinde veste că se trage rășboiul înspre meazăzi, dulci fericiri schinteie în ochii Doinei Alma și în ai Doinei Graciosa... De a treia săptămână Donna Bella nu mai are o zi bună, nici noapte cu odihnă. Abia o prinde somnul; ea aude în depărtare tropot de cal și când ese pe verandă nici un șagomot în acape și nici o umbră, în lungile depărtări pe drumul înalbit de lună, așternut de-alungul peste câmpuri ca o pănză lălmăioasă. De sute de ori se culcă în toată noaptea cu ochii în lacrimi și tot de atâtea-ori tresare de bucurie și nădejde, dar' Don Miguel nu mai vine ca până' acum. Îl așteaptă cu atâta neastîmpăr și Donna Clara, Donna Aurora, Donna Oliveria și multe Donne cu inimile pline de furtunaticie iubiri și multe blande sennorite, dar' Don Miguel nu vine...

Înalta curte e tot la oaste cu mulți tineri paji frumoși ca rupți din soare, mândri ca o ceată de cheruvimi și bravi ca eroii din legende, dar' Don Miguel de Manara, cel mai framos dintre framoșii paji, cu trupul svelt și mlădios, cu plete negre și ochi albaștri, cel

Cronică politică.

Austria și Germania.

De mai multe ori s'au ivit între cei doi aliați, Austria și Germania, frecări, cari nu prezintă „alianța” în cele mai frumoase colori.

Mai în urmă călătoria împăratului Wilhelm la Ierusalim a dat ansă la o polemică ziaristică destul de caracteristică.

„Reichswehr”, ziar despre care se susține, că M. Sa Monarhul nostru îl cetește zilnic, a relevat în prim-articol faptul, că împăratul german a invitat pe dignitarii bisericești protestante din Austro-Ungaria, chiar și pe cei dela noi, să-l însoțească în călătoria sa la locurile sfinte. Organ militar, per eminențiam austriac, „Reichswehr” a'a pregetat a arăta coloritul confesional al acestui pelerinaj, pe care-l numea o „cruciadă modernă”; ba întreba, nu cumva împăratul german vrea să facă o Mecca protestantă din Ierusalim?

Berliner Tageblatt a răspuns îndată la provocătorul articol. Dar „Reichswehr” la rândul său n'a întârziat cu răspunsul. În nrul dela 10 August publică de nou un prim-articol. Citează mai întâi pe „Germania”, organ catolic din Berlin, care scrie că împăratul Austriei de sigur nu s'ar gândi într-un analog cas, să invite pe episcopi de Posen și Colonia, deși e „regele Ierusalimului”. Zice că și diplomația engleză și rusească e îngrijorată de călătoria împăratului Wilhelm.

În sfârșit Reichswehr părăsind considerațiile confesionale, vorbește foarte clar și apăsător, că aliați Germania timde a-i răpi Austriei toate piețele din Orient. Acum e vorba, că Sultanul va ceda Germaniei un teritoriu pe malul din Syria. Un aliat cruțător n'ar trebui să fie așa lacom. Germania are atâtea piețe deschise industriei sale; Austria are numai Oriental. Și chiar și de aci vrea Germania să o scoată. Clara pacta — zice „Reichswehr” — boni amici.

Cam astfel stă „alianța” Germaniei cu Austria.

Spania și Uniunea americană.

În 9 I. c., Cambon, ambasadorul Francei în Washington, a predat lui Mac Kinley răspunsul guvernului spaniol.

După știrile cele mai nouă, Spania a primit condițiile de pace ale Americanilor în întregimea lor, și așa pacea se va încheia în curând. Guvernul spaniol în răspunsul său recunoaște, că suveranitatea sa asupra Cubei înceată, în favoarea Americanilor. Sperează însă, că americanii vor governa insula având în considerare și interesele Spaniolilor. Datoriile Cubei, va avea să le acopere America. Condițiile păcii vor fi subscrise în zilele acestea. Deocamdată, ciocniri mai mici între armata spaniolă și americană, se întâmplă zilnic. În Madrid se vorbește că cortez-ul va fi convocat în curând.

Probabil actualul cabinet va abdice, și încheierea păcii va fi încredințată unui cabinet nou. Poliția a descoperit o conjurațiune periculoasă de anarhiști, care avea de scop asasinarea mai multor bărbați politici.

Prințul Bulgariei în Muntenegru.

La prânzul festiv dat în onoarea principelui Ferdinand, prințul Nichita a rostit următorul toast:

mai mândru dintre ei și cel mai brav dintre osteni, nu-i la curte. A încălecat într-o noapte pe lună și de atunci nu s'a mai relator, și nu știe nimeni unde s'a dus.

Don Miguel de Manara are inima plină de iubiri și el le-a perdut frâul și nu mai este putere care să le stăpânească. Îl poartă cum îl poartă pe flutur dela floare la floare și se aprind înflăcărare de câte-ori le ajung blânde priviri din ochi sâni.

Pe un câmp de flori încunjurat de mare, castelul mic la poala înverzitelor dealuri, un cub acuns e al fericitelor idile. Don Miguel e fericit că Donna Excelsa, un ânger de frumusețe cum nu mai este altul pe tot întinsul Corsicei îl are prins și nu-i pare rău când ea se pune stăpână peste inima lui, aprinzând în ea alte iubiri, cari nu-l poartă ca pe flutur dela floare la floare, ci îi dau singure înzecită fericirea toată, pe care o cerca odată în atâtea locuri. Gustând în tot momentul un veac de fericire, ca un vis frumos le trece viețea. Și în visul lor ei trec mână în mână prin nesfârșite câmpuri cu flori, încunjurate de ângeri ca zimbiri sâni, cari îi petrec între vesele cântări.

În castelul mic de pe câmpul înflorit încunjurat de mare, în cubul fericitelor idile durat la poala dealului înverzit e ospet și multă voe bună, căci între cântări de clerici se împreună în iubire nedespărțită două inimi pentru fericire până la moartea. După ospet se face earăși totul ca mai înainte: fericiri sâni cu visuri pe nesfârșite, câmpuri de flori între blâzi ângeri cu zimbirile înviorătoare și cu cântări cerești. (Va urma).

„Iubirea față de poporul bulgar e adânc înrădăcinată în inima Muntenegrenilor. Această iubire e izvorul însofiei și bucuriei, cu care te-am primit eu și poporul meu. Prietenia personală dintre noi, care există de atâtea timp, s'a potențat, cristalizându-se în o uniune reală, prin simpatia de rasă adânc simțite ale popoarelor noastre. Sărbătorește o vestește astăzi aceasta, iubirea care Te-a adus între noi, iubirea poporului care Te-a petrecut până aici, din momentul când ai plecat din Rusia, dela marea națiune soră, și puternicul și marimiosul nostru spriginitor. Cu bucurie și cu inima învâpăiată, Te-am petrecut și noi pe Tine acolo, în mijlocul strălucitelor sărbări împăreștești. Alteț Regală, scumpul meu frate! Din inimă Te salut în casa mea, în mijlocul poporului meu, și-ți mulțumesc pentru cinstea și bucuria ce mi-ai făcut-o mie și Muntenegrenilor, prin plăcuta Ta vizită. Pentru bunăstarea, fericirea și gloria Ta și viitorul poporului Tău, îmi ridic poculul. Cuvântul meu e cuvântul poporului. Alteț Ta Regală, și Alteț Sa regală principesa Maria Luisa, prințul Boris și poporul bulgar, se trăcesc la mulți ani”.

La acestea prințul Ferdinand a răspuns următoarele:

„Alteț, scumpul meu frate! Din adâncul inimei mă bucar, că venind din sfântul oraș al eliberatorului nostru din Rusia, am fost atât de fericit, de mi-am putut împlini o dorință veche și sfântă datorită: de-a te cerceta pe Tine, și familia Alteței Tale, precum și capitala bravului popor muntenegrean. Legăturile de sânge, devenite mai strânse prin tradiții istorice, păzite de binecuvântarea religiei comune, constituiesc o datorită comună pentru popoarele noastre, ca pe calea progresului și a dezvoltării intelectuale, cu puteri unite se lucre împreună — ear' din partea noastră și noi principii avem datorită, de-a fi uniți prin o strînsă și sinceră prietenie, spre a ne pute conduce popoarele, pe cărarea predestinată de soarte. Foarte mult prețuim ostenele Tale, vrednic conducător al poporului, pe cari le-ai îndurat la deslegarea problemei mai sus amintite, și sunt foarte mulțumit, că pot să-mi exprim în persoană iubirea și admirația ce ți-o dătoresc ție, anteluptătorul libertății și a progresului în Peninsula-Balkanică, precum și iubirea și admirația poporului meu, ție, scumpul meu frate, și bravilor Muntenegreni. Sunt în firma credință, că aceste sentimente se vor înrădăcina și mai bine în viitor, și mulțumindu-ți pentru sincera și strălucita primire, pentru vechea și nestrămutată prietenie ce mi-ai nutrit-o totdeauna, ridic paharul meu în sănătatea Alteței Tale scumpul meu frate, a Alteței Sale principesei, a principelui moștenitor și a întregii case domnitoare, precum și pentru prosperarea și gloria bravului popor muntenegrean”.

Precum se vede din textul acestor toast, ele nu au fost decât o laudă imprumutată ce și-au adus-o principele Ferdinand și prințul Nichita, și o mare lungșire la adresa Rusiei.

O singură însemnătate politică totuși au. Asume, între cele două țări legăturile de alianță au devenit mai strînse, ear' politica Rusiei în Balcani apare din ce în ce mai pronunțată, mai decisivă.

1848.

Cronica anului.

Paris, 12 August.

Guvernul între stările de acum n'are gând să înceapă războiul decât numai silit de împrejurări. Stările din principatele românești sunt petrecute cu mult interes.

(Gaz. de Trans.)

Paris, 12 August.

„Monitorul” publică un manifest semi-oficial al lui Cavaignac încredințându-ne că Franța voeste să fie pace în Europa, și că împreună cu Anglia va interveni în Italia, în Slesvig. Cu Rusia încă stă în bune relațiuni.

(Gaz. de Trans.)

Viena, 12 August.

Reintoarcerea Împăratului. Toate deputațiunile Vienei se duseră pe vapor spre a întâmpina pe M. Sa la Stein, unde la 1/2 sosit Împăratul cu înalta-i soție.

„Fie ca soirea Maiestății Sale se aducă mulțumire pacată popoarelor sale!”

(Org. Nat. nr. 15).

Împăratul a fost primit cu ovațiuni mari. Seara a fost orașul iluminat. Arhicelele Stefan, palatinul Ungariei, încă a sosit aici.

(Siebb. Woch. nr. 67).

Brașov, 12 August.

Azi a depus batalionul I. dela regimentul nr. 63 Bianchi jurământul pe steag și pe constituția austriacă.

(Siebb. Woch. nr. 65).

Memoria lui Honterus.

— Sărbările Sașilor în Brașov. —

Brașov, 10 August n.

Peste 10 zile se va desvâli în Brașov monumentul lui Honterus, cel mai zelos discipol al lui Luther, născut în Brașov și demn păstor al bisericeii sale din loc.

Judecând după pregătirile ce le vedem cu ochii, că se fac din partea orașului și conaționalilor lui pentru reșita splendidă a acestei sărbări, trebuie să ne așteptăm la o sărbare cum — cred eu — nu a mai văzut niciodată Transilvania până acum.

S'au pavat și se pavează în rușul capului toate stradele cetății din nou cu petrii cubice, se zidesc 2 palate mari din partea statului, al căror întreprinzător Sas fiind, se face punte și luntre ca pe 21 August să fie terminate porțile din afară care bat la ochi. Asemenea frații Zell, cari ferind Teara-Oltului și a Băraei cu otrava spiritului, zidesc o casă-palat de toată frumuseța în strada Vămei. Tot asemenea alt vecin al lor, reparază cele mai ruinate părți dela biserica monumentală numită biserica-neagră, care atât în vechime, cât și în formă și frumusețe rivalisează cu biserica catedrală rom-cat. zidită de Valahul Ioan al lui Voicu, poreclit Hunyadi, în Alba-Iulia.

Se spoece pe din afară mai toate casele, etc., cu un cuvânt compatrioții nostri vor să arete urbi superioritatea lor în avere, cultură și industrie; și bine fac.

Noi Românii, și decât noi mai puțin compatrioții maghiaro-săci avem o idee preconcepă despre Sași, fiind ei așa de hălăoi, greoi și molatici, îi luăm peste picior fără a ne da seamă de gravitatea, puterea și spiritul de întreprindere, ce e ascuns în acele forme nu tocmai simpatice și atrăgătoare.

Sașii de astăzi nu mai sunt cei dela 1847—48. Războiul din 1870—71 contra Francezilor cu rezultatele lui i-a electrisat, i-a regenerat, sistemul cel urcios de 2 băieți e părăsit cu totul și astăzi aș pute arăta cu numele multe familii, atât la cetăți cât și la sate, care rivalisează cu ai nostri, având câte 6, 8 până la 11, 12 copii....

Că cu toate aceste numărul lor crește anevoie și nu sporește, cauza e prea marea inteligență ce o au față cu numărul de 200.000. Ei au mai mulți profesori, mai mulți doctori, mai mulți ingineri-arhitecți, metalurghi, oficeri în armată, industriași, fabricanți și a., decât cei 500.000 maghiaro-săci și noi 2.500.000 Români, apoi se știe, că 1/3, părți din această inteligență se căsătorește la 40—50 ani și a 3-a parte nu se căsătorește de loc. Ear' casul acesta obvine și la Francezi, cari tot din cauza mării culturi și inteligențe deced în continuu.

Eu stimez în cunoștință de cauză averea saso-germanilor nostri mai pe sus decât a maghiaro-săciilor. Pastorii sau popii luterani întrec cu mult în cultură și bunăstare pe ai rom-catolicilor și reformaților, ai noștri, pe lângă ai lor sunt pitici.

Școalele, bisericile și toate instituttele lor ne sânt superioare, administrațiunea averilor promptă, exactă, corectă. În anii, de când mă invitesc printre ei, nu am auzit, nu am cetit despre vre-o faptă la Krivány Zsigmond etc. etc. Tot răul e: că ei sau nu și cunosc puterea, sau dacă în adevăr o cunosc, nu o știu exploata îndestul și s'au lăsat până acum a fi trași, împinși, tăvăliți și călcați în dreptul lor ca pisica moartă, — dar' precum ved eu, „abit illud tempus, mutata ratio est”. Dacă experiența și prevederea mea nu mă vor înșela, cred firm și tare, că desvâirea monumentului lui Honterus va deschide ochii cei împăinjeniți și roși de beția puterii compatrioților și alor noștri, și chiar pentru aceea doresc, ca să luăm și noi Românii parte la această sărbare, deoparte ca să vedem și să învățăm dela ei cum am ave a sărbă și noi mănă-poimăne desvâirea monumentului metropolilor Teofil și Tânase, cari au inițiat și dus în deplinăre unirea, izvorul renașterii și înălțării noastre la gradul de cultură, în care ne aflăm astăzi. Despre altă parte să cunoaștem instituttele lor de cultură, progresul gigantic ce-l face un popor mic în lumea mare. Să ne însușim de progresele lor și să ne desamorțim făcând și noi cum fac ei. „Verba movent exempla trahunt”.

Dacă cineva ar fi atât de nepăsător, încât toate acestea nu l'ar pute îndupleca a sacrificia 15—20 fl., pentru-ca să vadă cu ochii onoare plină de pietate ce se aduce, nu lui Honterus, ci culturai, apoi un alt motiv poate și mai puternic tot ar trebui să-l înduplece. Se cade să ne apropiem în sentimentul de pietate pentru cei-ce au introdus și poartă până acum cu bun succes stindardul culturai, industriei și comerțului în răsăritul monarhiei, cu cari dacă nu avem alte legături, avem un ce comun, numai al nostru și al lor, și acest mare comun e fidelitatea, loialitatea ce o am păstrat

atât noi și antecesorii nostri, cât și ei și ai lor dinastiei habsburgice, în contra căreia nu am conspirat nici-odată și totdeauna am sacrificat cât am putut.

I. A. Severu

Sărbări culturale în Șomcuta-mare.

— Raport special al „Tribunei”. —
(Urmare și fine).

Adunarea despărțământului „Astrei”.

După închiderea ședinței adunării Reunionei femeilor, a urmat imediat ședința adunării generale a despărțământului XVI. sălăgian-chioran al „Asociațiunii”.

Directorul despărțământului, reverd. A. Barbolovicu a rostit un cuvânt de deschidere memorabil: despre chemarea asociațiunilor. Atingând ceva și despre trecutul istoric al Chiorului, și îndemnând a fi uniți în cugete, simțiri și fapte într-o ajungere a scopului cultural prefipt de Asociațiune, deschide ședința între aplausele adunării.

Di Ioan Sărb, prot. local a salutat președintele și adunarea, în numele Românilor din loc și jur și-și exprimă părerea de rău, că inteligența și poporul român din Chior este în număr cu mult mai mic de față la primirea adunării, decum însuși ar fi cugetat.

Actuarul Augustin Vicaș în referada despre activitatea comitetului despărțământului desvâltă precis toate agendele aceluia, cari mai mult au constat din reorganizări pretinse de noile statute ale Asociațiunii și din corespondențe făcute cu comitetul central în această cauză.

Activitatea culturală.

Interesul viu ce-l poartă acest despărțământ pentru cultura poporului român, culminează în împărțirea de premii între cei mai vrednici învățători ai poporului român, cari fac cel mai bun progres pe terenul creșterii și instruirii școlare.

Un curent millenist, contrar simțului de iubire de neam a multor inimi române sacrificatoare, a făcut de s'a ricit încâtva indemnul de a premia pe urii ca aceia, cari uitându-și pe un moment de demnitatea ce o ocupă în grădina culturai neamului românesc — onoare excepționali — au căzut și înnotat cu acel curent, și au sîstat un an întreg împărțirea de asemenea premii. Azi însă încrederea — atunci aguduită — a început de nou a se confirma, și mecenajii, cari de decenii și-au sacrificat ajutorul lor de premii pentru ridicarea culturai poporului român, de nou au început a îndemna învățătorimea de a sta la nivelul datorințelor sale prin împărțirea de noue premii între cei demni.

Împărțirea premiilor.

Di George Pop de Băsești, a oferit ca premiu „o vacă cu vițel”, care comitetul l'a dat lui Teodor Blaga, învățător foarte meritat din Șomcuta-mare. Tot di George Pop de Băsești, a dat alt premiu „o scroafă cu porci”, care s'a dat prin comitet învățătorului greco-oriental Gavril Bogdan din Finteu-mare.

Ambii acești învățători au primit în această zi aceste premii dela comitet înaintea unui public însemnat, pe lângă unele formalități înălțătoare de cauză culturală școlară.

Asemenea s'a mai dat un premiu de 4 galbeni, donat de Dr. Ioan Nichita, avocat în Sîmlen, învățătorului Ștefan Pop din Posta; ear' alte trei premii câte de 10 fl. oferite de domnii: Alimpii Barbolovicu, vicar, Nicolau Nilvan, avocat și Andreiu Cosma, s'au decise a se da prin comitet învățătorilor Vasiliu Oltean din Periceiu, George Lengel din Birseu-de-sus și Gavril Galgo din Halmosd.

Averea despărțământului.

În privința materială încă s'a constatat a sta bine acest despărțământ, specificându-și un buget de 69 fl. mare parte pentru biblioteca despărț., și înființarea de o bibliotecă populară în cutare comună românească. S'a mai administrat la acest despărțământ până acum un fond al școalelor române sălăgiene cu capital de 804 fl. 74 cr., care întregindu-se la o mie fl., pe lângă un act fundațional se va transpune la comitetul central spre administrare.

În această adunare s'a reconstituit comitetul desp. alegând — pe lângă membrii fondatori și pe viață — pe: Rvs. Alimpii Barbolovicu, de președinte, Demetriu Suciu, avocat, Dr. George Pop, avocat, Ioan Sărb, protopop și Augustin Vicaș, protopop — de membrii ai comitetului despărțământului.

La adunările acestea a participat și un membru valoros al comitetului central din Sibiia, di Partenie Cosma, care petrecând ca oaspe la casa recunoscută ca exemplar de ospitală a dlui George Pop de Băsești, — unde a convenit și comitetul pentru a merge în corpore la locul de adunare în Șomcuta-

Banchetul.

După închiderea adunărilor a urmat un banchet animat — participând ca la o sută persoane — și s'au rostit numeroase toast: pentru Maiestatea Sa, pentru Asociațiune și pentru mai mulți bărbați distinși activi pe terenul cultural al poporului român.

Corul tinerilor țărani a cântat sub decursul prânzului mai multe melodii frumoase, delectând oaspeții prin cântecele lor precise și armonioase, alternându-se cu orchestra locală.

Balul.

Seara a fost bal, care a fost cu mult mai cercetat decât adunările zilei. Costumul rațional a fost reprezentat foarte s'ab. Numai o plăpândă domnișoară și doămele: Dr. Farcaș, Eugenia n. Nechita și Victoria Vicaș n. Papiriu i'a făcut onoare ce i-se cuvine, îmbrăcând acest port pitoresc național. În pauză tinerii țărani din loc, sub conducerea dlui tiner juriat Aurel Nilvan, au jucat jocurile naționale „Bătuta” și „Călușerul”, precum Hora Sinaiei și Sărbă, cu atâtea precisiune, încât a stors admirațiunea și aplausele publicului.

Șomcuta-mare.

Șomcuta-mare este un opid curat românesc, situat în o vale frumoasă, romantică, are 2200 locuitori, din cari 1300 sânt Români, 200 Maghiari, ear' ceilalți Jidani. Edificiile publice române sânt frumoase, biserica e nouă, mare și frumoasă, cu două tururi. A costat la 50 mii fl., numai cât are prea multă imitație după stilul latin. Școala asemenea e frumoasă, cu încăperi corăspunzătoare pentru băieți și fete peșu sub conducerea unui învățător și unei învățătoare. Casele parochiale nouă și frumoase, — semă, că numărul frumos al inteligenței din loc mână în mână cu poporul a știut să-și concentreze puterile în ridicarea instituțiunilor menite pentru cultură...

Cine a putut face așa frumoase lucruri, nu trebuie să se odihnească în cugetul că a făcut destul. Spiritul timpului demandă: înainte! Impunătoare lipsă se observă în Șomcuta mai întâi de toate de un consorțiu de consum, ca să nu se lase a fi exploatat acest opid și ținut românesc de Israelul, care azi-măne va întrece și cu numărul pe Românii din loc. Unde este un domn protopop, a cărui dibăcie e probată, și sânt atâtea advocați distinși și cu dare de mână pentru neam, se așteaptă ca zi de zi și an de an să se facă câte un paș înainte pentru asigurarea bazei de existență a poporului românesc din loc și ținut.

V...

Jeszenszky și o fraudă.

„Timpul” din Bacurești ne comunică un fapt interesant, care nouă ne-a scăpat din vedere. „Timpul” scrie:

Ziarele maghiare — spune „Universalul” — dau senzaționale amănunte asupra unei fraude săvârșite la o societate de binefacere din Budapesta, și al cărei erou este faimosul Jeszenszky Sándor, despre care se făcuse atâtea șgomot în presa română.

Eată cum stau lucrurile: Înainte cu cinci ani s'a înființat în Budapesta o societate de binefacere, ai cărei membri erau recrutați din lucrători și lucrătoare cu domiciliul în Budapesta. Numărul membrilor este de peste 3000 bărbați și 2400 femei. Deși budgetul societății arată un venit de 40—50.000 fl. (100.000 franci), cu toate acestea societatea nu numai că nu avea bani, dar' mai era și datoroare vre-o 15.000.

Președintele societății voind să dea de urma abuzurilor săvârșite, a sesizat autoritățile judecătorești, care au hotărât să examineze registrele. Din acestea s'a aflat că nu președintele și comitetul purtau socotelile, ci Alexandru Jeszenszky, șeful administrației dela ministerul de interne.

Toate afacerile financiare și de altă natură erau un privilegiu exclusiv a lui Jeszenszky, care făcea ce voia. El lușdela încasatori bani, fără-ca să dea chitanțe și fără nici un controlor.

Duminecă trecută s'a ținut adunarea generală a acestei societăți de binefacere, pentru a se lua o rezoluțiune față de aceste matrapăzări. Erau prezenți 400 bărbați și 500 femei. S'a dat cetire ordonanței judecătorești, care constituie o acuză formală la adresa lui Jeszenszky și provoacă adunarea să administreze în regulă fondurile, căci în caz contrar societatea va fi disolvată.

Partisanii lui Jeszenszky începură să vociferaze și să provoace scandal. Ei încunjură fotoliul președintelui și dădură cu pumnii în biuroul acestuia. Reprezentantul poliției se văzu nevoit acum să aducă în sală 12 gardiști, cari încunjurară pe președinte. Alți gardiști se aflu postaji în mai multe puncte din sală.

Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe
acțiuni: V. H. Dressenandt.

La dl Emilian Micu în Krassó-Batta (Krassó-Szörény-M.), Ungaria

[1289] 3-3

se află de vânzare următoarele cărți din biblioteca sa și anume:

	fl. cr.		fl. cr.		fl. cr.
1. Aaron T., Apendice la istoria lui P. Maior, Buda 1828 (fără titlu)	3.—	95. Kotzebue W., Din Moldova, schiță, 1884	1.20	194. Pan Anton, Povestea lui Moș Albu, 2 vol., 1880	1.50
2. Alexi I., Gramatica Daco-Romana sive Valachica, Viena 1826	3.—	96. Krekna Chiriak, Carte de cuvinte străine, Sibiu 1848	1.50	195. Păscuțiu D., A român nemzet eredete, 1881	—50
3. Alfavita sufletească, Sibiu 1803, 4 ^o	5.—	97. Karkaleki Z., Biblioteca românească, Buda 1829/30; fasc. 1, 3, 4	5.—	196. Pravila sau îndreptarea legii, ediț. II-a, București 1874, 4 ^o	12.—
4. Aritmetica română-germană, Viena 1777	5.—	98. Kaeip P., Cura de api, 2 vol., 1895	1.70	197. Popovics Dr., Băile Herculane, Pesta 1872	2.—
5. Andrieșcu S. M., Învățătură religioasă, Viena 1866	—50	99. Kurz A., Magazin für geschichte Sibenbürgens I, 1814	—50	198. Popa Dr. G., Robinson Crusoe, Pesta 1873	1.—
6. Ardelean I., Cuvântări bisericești funebreale, Arad 1878	1.—	100. Képes kalauz a magyar nemzeti muzeum, Bpt. 1873	—50	199. „Merinde dela școală”, 1888	1.—
7. Babeș V., Causa limbilor și naționalităților, Viena 1860	1.—	101. Lazar M., Tabele istorice-sincronice, Bistrița, I, 1872	—80	200. Popa I., Prelegere publică umoristică, Sibiu 1878	—50
8. Babeș Dr. V., Studii asupra Etiologiei epizootice, 1897	—30	102. Lahovari Dr., Despre alfabet și ortografia română, 1867	2.—	201. Pop Vasile, Despre tipografiile românești, 1838, rară	2.—
9. Barițiu G., „Foia pentru minte”, anii 1838, 51, 58, 61 și 63, a 3 fl.	15.—	103. Lakatos O., Arad története, Arad, I. köt., 1881	2.—	202. Petrasca N., Figuri literare contemporane, 1893	2.—
10. Barițiu G., Catechismul calvinesc, ediția III., 1884	1.—	104. Lăzărescu Paul, Florariul, I, Buda 1831	2.—	203. Reteganul Pop, Povestii din popor, 1895	—50
11. „Despre muzeul istoric arheologic din Timișoara, 1886	1.60	105. Lexicon românească de Șineai, Clain, P. Maior, Cornelli etc. Buda 1825, 8 ^o	15.—	204. Rohling, Jidovul Talmudist, Sibiu, 1878	1.20
12. „Reportul celor doi prefecți Balint și A. Sever, 1884	—40	106. Lazariću I., Istoria literaturii române, Sibiu, 1892	1.20	205. Russu I., Fabulele lui Țichindeal, Arad, 1884	1.—
13. Barcian Droc, Curs de literatură generală, I, București 1877	1.—	107. Lesviadacs A. G., Istoria bisericească, București 1843, foarte rar	10.—	206. Roșu Mihail, Scurtă arătare despre D-zeu, Viena 1784	10.—
14. Bălcescu N., Istoria lui Mihail-Viteazul, Buc. 1886	2.—	108. „Lumina”, foaie arădană pe 4 ani cât a existat, completă	16.—	207. Șaguna A., Istoria bisericească, 2 vol., Sibiu 1860	3.50
15. Budu I., De unde nu este reîntoarcere, roman, Pesta 1870	1.20	109. Laurian A. T., Tentamen criticum in lineva romana, 1840	3.—	208. Stănescu B. M., Prosa populară, povești, I, 1860	1.—
16. „Biserica ortodoxă română”, revistă bis. Buc., pe 10 ani, 4. fl. 40.—	40.—	110. „Magazin istoric pentru Dacia, V. vol., 1845/8	16.—	209. Sion George, Istoria generală a Daciei, 3 vol., 1859.	6.—
17. „Biserica și Școala”, Arad, pe 15 ani, fiecare an cu 3 fl.	45.—	111. „Manual de filosofie, I, 1846	2.—	210. Șăinean L., Ielele, vântoasele, studiu de mitologie 1886	1.20
18. Bobb I., Dicționar român, lat., ung., Cluj 1822/3, 2 vol. 8 ^o	26.—	112. „Brevis historiae romanorum, 1846	1.—	211. Silași Dr., Apologie istorică, filologică, Cluj 1876	—50
19. Boiu Z., Cuvântări memoriale și funebreale, 1889	1.50	113. „Temeșana, sau istoria Bănatului, 1848	3.—	212. „Renașterea limbii române, 2 părți	1.20
20. Bumbac I., „Aurora română”, Cernăuți, pe 1881, 82 și 84	7.50	114. „Documente istorice bisericești, 1850	2.—	213. Șaguna A., Despre treburile căsătoriei, 1854	—50
21. „Istoria limbii și literaturii românei I, 1884	1.50	115. „Fastii consulari, supplement la istorie,	1.—	214. Strejan M., Renașterea prin școală, Craiova 1891	—50
22. Biron, Critica istoriei și literaturii de Rudow, 1884	—60	116. „Filipicele lui Cicerone, Buc. 1875	1.30	215. Slavici, Andrei Br. Șaguna, 1880	—30
23. Bojinca D. T., Disputății (3) asupra istoriei lui P. Maior, Buda 1834	7.—	117. „Die Romänen der österreichische Monarchie	2.—	216. Sfetcicul împăratului tălăcuște legile din 1848 poporului, Pesta	3.—
24. Bojinca D. T., Anticele Romanilor, Buda 1832/3, 2 vol. (vol. I. fără titlu)	4.—	118. „Petițiunile națiunii române în 1848/9	—50	217. Șuluțiu I., Biografia lui Avram Iancu, 1896	—50
25. Bojinca D. T., Răspundere asupra Cărtirii din Halle, 1828	3.—	119. Melchisedec E., Predicele lui Ioan Gură de aur, 1883	5.—	218. Szavics M., Der Serbischer Aufstand im J. 1735, Leipzig	1.—
26. Bielz A., Die Dazischen Tetradsrahmen Siebenbürgens, 1874	1.—	120. „Cinstirea iconelor miraculoase, 1390	—40	219. Szalay A., Magyarországi Szerbtelepek, Pest 1861	1.—
27. Bujor A., Răsboiul franco-teuton, Graz 2 vol. 1870/1	5.—	121. Musculean Pr., Independența bisericii române, 1865	1.30	220. Serghiescu, Trei Romani, novelă, Buc. 1857	—30
28. Bendorf Hirschfeld, Archeologischen Reisen in Dazien, 1874	—40	122. Memorialul conferenței naționale din 1881, ediț. II-a	1.50	221. Șaicariu B., Geografia antică, Buc. 1865	—30
29. Bănuțiu S., Psihologia și Logica, Iași 1871	1.20	123. Márki Dr., Bihari román irók, N.-Várad 1881	1.50	222. Slavici I., „Tribuna” pe 1884 și alți ani, 13 fl. anul	—30
30. „Candela”, Cernăuți, revistă bis. pe anii 83, 86, 87, 88, 89 și 93 a 3 fl.	18.—	124. Mihail Lazar, Plevna, poemă, Wien 1878	—20	223. Stoica S., Highiena copilului până la 7 ani, Sibiu 1895	—30
31. Ciurea Stamati, Opuri Dramatice. I., Cernăuți 1888	2.40	125. Marcoviciu S., Vieța Contelui Comin, 1830 B.	—50	224. Sbiara I., Mișcări culturale și literare (1504—1714) Cernăuți 1897	3.30
32. Crețiu G., Codicele Voronețianu, critică, Buc. 1885	50.—	126. „Noptile lui Iung, I., 1831 B.	—50	225. Schwiker I., Geschichte der Serben, Budapest 1880	4.—
33. Căplovici I., Croația u. Slavonien, Pest 1819, 2 vol.	5.—	127. Marienescu A., Doi foscari, Timișoara 1851	—50	226. Șutzu, Originea monetelor, confer. 1885,	—40
34. Carisch, Rethoromanische Gramatik Chur 1852	2.50	128. „Poesia populară, Colinde 1859	1.20	227. Torma K., Repertorium Dacia irodalmához, 1880	1.50
35. Cronica Românilor, de G. Șineai, Iași 1853, 3 vol., 4 ^o (vol. I. fără titlu)	7.—	129. „Istoria română națională, 1861	1.—	228. „Dacia feloszása, Kolozvár 1863	—50
36. Crischan I., Geschichte der Kirchlicher Union de Romänen, 1882	1.30	130. „Steaua Maghiilor, Biserica-albă 1875	—30	229. Tinku Velia, Istoria bisericească a Bănatului, 1865	2.—
37. Costache Veniamin, Peatra Scandelei, de Elie Mineat, 1844	5.—	131. „Căutal păgân și creștin, I, B, 1884	3.—	230. Toilescu Gr., Cronica lui Șineai, cu litere, 3 vol., 1886	10.—
38. Cserey M., Vera historia Transilvaniae, a. 1661—1709 Coronensi manuscript vechiu folio 460 pag., legat la oaltă cu Néhai Miko I. Erdélyi dolgokró, irott Historiája (1594—1613)	15.—	132. Marienescu At., Povești (3) populare în proză, 1873	1.20	231. Teodorescu G., Despre colindele române, 1869	1.—
39. Ceantea T., Creațiunea după Arneht, Arad 1877	—30	133. „Datorințele noastre, 1868	—50	232. „Lăutarul Crețul din Brăila, 1884.	—50
40. Cipariu T., Elemente de limbă după dialecte vechi 1854	2.—	134. Murășian A., Poesii naționale, Sibiu	2.—	233. Teodorovici I., Istoria Universală, Buda 1824	4.—
41. „Știința sfinței scripturi, Baj 1854	2.—	135. Molnar Dr. I., Retorica, Buda 1798	5.—	234. Țichindeal D., Fabulele, Buda, ediț. I 1814 (10 fl.); ediț. II-a 1838	10.—
42. „Acte și fragmente istorice bisericești rom. 1855	2.50	136. Marku I., A magyar és román, Szatmár 1881	—50	235. „Epitomal, Buda 1808	5.—
43. „Crestomația sau Analecte literare 1858	5.—	137. Moldovan Gr., „Ungaria”, revistă literară pe anii II, III, IV, V, VI., a 3 fl.	13.—	236. Tokody Ö., Egyháziügyek országosörvények, 1885	2.—
44. „Otoich cu litere latine 1865	—60	138. Maniu V., Istoria critică a Românilor, Timișoara 1858	5.—	237. Tractatul dela Berlin, Iași 1878	—30
45. „Principia de limbă și scriptură 1866	3.—	139. „Răspuns: la care sînt literile române?	1.—	238. „Transilvania”, foaia Asociațiunii pe anii 1869, 1870, 1871, 1872, 1873, 1874, 1875, 1876, 1877, 1878, 1880, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890, 1891, 1892, fiecare an cu	2.—
46. „Archiv pentru filologie și istorie pe 4 ani complet	12.—	140. „Misiunea occidentalului în orientele Europei 1869,	2.—	239. Urechia V. A., Buletinul instrucțiunii publice pe 1866	3.—
47. Ducere de mână către cînte și dreptate, Buda 1798	5.—	141. „Mökesch, Die Celtische Abstammung der Romanen 1867	2.—	240. „Istoricul școalelor sătești din România, 1808	3.—
48. Densușian A., Istoria liberaturii române, Iași	2.20	142. Maller P., Gramatica română-maghiară, II-a, Buda 1834	1.—	241. „Istoria culturii naționale, 3 vol., (30 lei)	13.—
49. Diaconovici Loga, Gramatica românească, Buda 1822	3.—	143. Muntean G., Geografia Biblicească, Brașov 1854	1.—	242. „Legendele române, ediția a III-a	2.80
50. Densușian N., Note critice contra Rösler-Xenopol, 1885	1.—	144. Musculean G., Triumful creștinismului, 1874, I.	1.20	243. „Istoria Românilor 4 ^o , vol. 2—7	6.—
51. Die Walachische Kirchengemeinde, Budapest-Wien 1890	—50	145. Mangicia S., Călimdarele poporului român pro 1882/3, 2 vol.	2.50	244. Urechia Dr., Ghiveci, schiță literare, 1894	1.50
52. Djuvara, Idealism și naturalism, critice, 1883	2.—	146. Maior Petru, Istoria Românilor, Buda 1812, ediț. I	6.—	245. Wertner Dr. A., Középkori detszavuralkodok genealogiája, 1891	2.50
53. Dreghiciu M., Scurtă cunoștință de Pravilă 1860	—40	147. Milleker Felix., Geschichte der k. k. Freistadt Werschetz, 2 vol., 1886	3.20	246. Velcean M., Regule ortografice, Biserica-albă 1867	1.—
54. „Escrpte din Pravilă și pidalion, 1871	—30	148. „Geschichte Alibunar's, 1890	—30	247. Vasiciu Dr. P., Dietetica, Buda 1831	2.—
55. „Descrierea Bănatului după Griselini, 1881	1.—	149. „Geschichte Temes-Paulis, 1892	—30	248. „Nepuțina, Brașov 1846	1.20
56. Diaconoviciu A., Biografia lui G. Barițiu, Sibiu 1892	1.20	150. „Vărădia története, 1889	—30	249. Valentinean, Biografia oamenilor mari, Paris 1853	2.—
57. Disertatio de gente serbica et Privilegiorum eidem, 1870	5.—	151. „Délmagyarország öskori régiségleitei, 1891	—30	250. Voilean, Codicele Mateiu Voilean, Sibiu 1891	1.—
58. Erbiccan C., Istoria Metropolei Moldovei, 1888 2 ^o	10.—	152. „Délmagyarország öskori régiségleitei, poték, 95	—25	251. Vieța sfinților pe Noemvrie 1835, folio	10.—
59. „Tetravangeliiu Diaconului Ceresi, 1889	2.—	153. „Délmagyarország öskori régiségleitei, 1894	—40	252. Vlad A., Originea familiei Vlad, Lugoj 1865	1.—
60. Éble, A magyar nyomda XVIII. században, 1891	—60	154. „Délmagyarország a Romaiak alatt, 1893	—40	253. Vuia I., Istoricul pedagogiei din Arad, 1885	1.—
61. Enstatievics, D., Sinopsis, Sibiu 1792	4.—	155. „Negulici, Educațiunea mumelor de familie, 2 vol., 1844/6	12.—	254. „Istoria școalelor românești din Bănat, 1895	1.—
62. Filipide A., Istoria literaturii române, Iași 1888	2.40	156. „Némety, Arad város tanügy története, 1890, 2 vol.,	2.—	255. Vulcan I., Poesii, Pesta 1865	1.—
63. Florantin I., Căntece voinicești, Bărlad 1870	—60	157. Neofit, Alegere din toată Psaltirea, Sibiu 1796	3.—	256. „Panteonul Român, I, Pesta 1869	3.—
64. „Frumeșea omului, Iași 1897	1.20	158. Nifon, Tipic bisericesc, București 1851	3.—	257. „Mireasă pentru mireasă, testru, Pesta 1877	1.—
65. Fuchs A., Die Romanischen Sprachen, Berlin 1840	3.—	159. Nicolae N., Descoperirea Americii, Buda 1815	3.—	258. „„Șezătoarea” pe anul III-lea, 1877	1.—
66. „Foaia Dumineci”, Brașov 1837 (25 numere) sem. I.	5.—	160. Olobescu A. I., Revista Carpaților pe 1861 (700 pag.) 8 ^o	3.—	259. „Cavalerii noptii, 5 vol., Pesta 1875	6.—
67. Grădiștean, O noapte pe ruinele Tirgoviștei, 1857	—50	161. Oănescu, Biografia lui V. Alexandri, Buc. 1895	1.—	260. „Novele, vol. I și al II-lea, Pesta 1873	2.—
68. Goldiș I., A román nyelv latinsága, Arad 1880	—50	162. O voce serioasă în oră supremă, Pesta 1878	1.—	261. „Biografia lui Dimitrie Țichindeal, 1895	1.—
69. Gavra A., Monumentul Șineai Clainian, dramă literară, 1844	3.—	163. Popea N., Memorialul lui A. Șaguna, I., 1889, legat	1.80	262. Wisloki, Die Sprache der Transilvanischen Zigeuner, 1884	2.—
70. „Lexicon de conversație istoric religioasă, Buda 1848	5.—	164. „Vechea Metropolea a Albei-Iuliei 1871	2.—	263. Xenopol A. D., Istoria Universală, Iași 1879	2.—
71. Gaster M., Crestomația română 2 vol., Leipzig 1891	11.—	165. „Biografia lui Andrei Șaguna, 1874	3.20	264. „Istoria generală a Românilor, Iași 1888/93, 6 vol.	26.—
72. „Apocriifele în literatura română, conferență	—70	166. Pașcariu Dr. I., Documente pentru limbă și istorie, 2 vol., 1889/97	4.20	265. „Istoria Românilor, 12 vol. (Șaraga)	5.80
73. Grozescu Iulian, Poesii, Arad 1869	1.—	167. „Isagogia sau cunoașterea Sfinței Scripturi, 1878	1.30	266. „Biografia lui M. Cogălniceanu, 1895	—50
74. Hodoș E., Istoria literaturii române, 1896	1.20	168. „Persz, A nemzetiségi kérdés, Nagy-Szeben 1879	—50	267. „Epoca lui Mihail-Viteazul 1890,	5.—
75. „Căntece populare din Bănat, 1893	1.50	169. Popău Iustin, Emlékbeszéd baró Pop Vazul fölött, 1875	—30	268. „Epoca Fanariților 1892	5.—
76. Hampel I., A Nagy-Szent-Miklósi kincs, Budapest 1884	5.—	170. „Amvonui”, 1868, legat frumos	10.—	269. „Istoria contemporană a Românilor, 1893	5.—
77. Hene X., Die Dacischen Geschichte Hermannstadt, 1836	5.—	171. Petrik G., Repertorium Századok 1867—1890 évfolyamaihoz	1.—	270. „Hátérul, conferență, 1884	—40
78. Hașdău B. P., Istoria critică a Românilor, ed. II-a, 1875	10.—	172. Procesul dintre moștenitorii I. Oteteleșian și Calinder, 1880	1.—	271. Actele conferenței electorale din 1884, Sibiu	—30
79. „Goții și Gepizii în Dacia, 1877, B. rar.	2.—	173. Petroviciu I., Romulus după A. Lafontaine, Buda, 3 vol., 1829	3.—	272. Arion C., Despre prejudeci, confer., 1886	—40
80. „Magnum Etymologicum Romaniae, 3 vol.	17.—	174. Pravila de obște, Viena 1788	5.—	273. Anticritica broșurei anonime din 1873/4 Sibiu,	—30
81. „„Traian”, ziar literar pe 1869—70 (45 lei)	15.—	175. Papiu Iarian, Istoria Românilor, 2 vol., Viena 1858/62	7.—	274. Răspuns la anticritică, Sibiu 1881	—40
82. „„conține limba slavică la Români până la 1400	15.—	176. „Vitejile lui Mihail-Viteazul, 1863	1.—	275. Bălășescu N., Gramatica română, Sibiu 1848	2.20
83. „„Studii istorice: Luca Stroici, Buc. 1874, foarte rar.	2.—	177. „Independența Transilvaniei, 1861, I.	1.—	276. Die Sieten der Morlekan, Bern 1775	3.—
84. „„Cuvinte din bătrâni, vol. I., 1878 B.	6.—	178. „Pașcariu Ioan., Familiile nobile române, 2 vol. 4 ^o	6.—	277. Disescu, Partidele în stat constituțional, 1884	—40
85. Hașdău, Domnia Arăutului, novelă, 1872	1.50	179. „Pap Sigismund, Cuvântări bisericești, Buda 1847	3.—	278. Ionescu D., Învățămintă din istoria patriei, 2 părți	1.—
86. Hintz I., Geschichte der Romanischen Kirche Siebenbürgens 1851	3.—	180. Pesty Fr., Szörény vármegye története, 3 vol., 1878	7.—	279. Illéy Dr., Liber R-gius, (1527—1867), Budapest 1895	3.—
87. Hoffman, Ortodoxa Confesio orientalis, Wratislav 1751	5.—	181. „A hajdani oláh kerületek, Budapest 1876	1.—	280. Monumentele istorice din România, 2 părți, Iași 1889/90	1.—
88. Hodoș Dr. I., Românii și constituțiunile Transilvaniei, 1871	2.—	182. Popa George, Tabelele cerate din Transilvania, 1890	2.50	281. Milleker F., Werschetzer gegend in Afterthume, 1885	—30
89. Hetzel S., Geschichte des Volksschulwesens, Temesvár 1873	2.—	183. „Pelimon, Căderea Sebastopolului, cu mape, 1855	2.—	282. Pop Gavril, Istoria Daciei antice, Cluj 1855	—50
90. Ioviția Ioan, Musa Română, almanach, Pesta 1865	2.—	184. „Pașca G., Biografia lui Ioan Crisostom 1876	—60	283. Popescu E., Bolintinean Demeter, tanulmány 1892	—40
91. Iliș, Istoricul Societății Petru Maior, 1875	—50	185. „Popescu, Genesa Evangeliilor, 1884	—60	284. „Românische Revue”, a. 1886, 1887, 1888, 1889, 1893 și 1894 a	4.—
92. Ioanide, Despre originea limbii Daco-Române, 1881	—50	186. „Pamul A., Lepturăr românesc, vol. I., III. și IV., Viena	5.—	285. Roșu Teodor, Mitologia popoarelor din vechime 1862	1.20
93. Ilie Mineat, Panegiricele și Predicele, 2 vol., 1865	4.—	187. „„Preotul Roman”, pe 1882, 1883 și 1889, fiecare an cu 3 fl.,	9.—	286. Rudow Dr., Geschichte des romanischen Schriftthums, 1895	2.—
94. Instrucție pentru școalele românești din Bănat, Buda 1815	2.—	188. „Povățuire către economia de câmp, Buda 1846	2.—	287. „Nachtrag zur selben Geschichte, 1894	—40
95. Imre S., A magyar irodalom története Debreczen 1874	1.50	189. „Poteca Efr., Obiceiurile Israelitenilor și ale creștinilor, 1846	5.—	288. Urechia V. A., Relațiunile Francei cu România, 1884	—40
		190. „Filosofia cuvântului, Logica, Buda 1829	3.—	289. Wolf, Die aufhebung der Klöster im Österreich (1782—1790), Wien 1871	2.—
		191. „Poematio de secunda legione Valachica, N.-Várad 1830	5.—	290. Wolf A., Beschreibung der Moldau, Hermannstadt 1805, 2 vol.	6.—
				291. Vulcan I., „Familia” pe 1865—1890 a 5 fl. anul.	